

ΑΠΟΣΜΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΓΙΑΚΟΜΠ ΛΟΡΜΠΕΡ - ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΗΜΕΡΕΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΣΤΟ ΝΑΟ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

<u>Εισαγωγή</u>	<u>13</u>
Ο θεσμός της εξέτασης των παιδιών στο Ναό της Ιερουσαλήμ.....	17
Ο πνευματώδης νεαρός Ιησούς στο Ναό. Η προσφορά του γέρο Σίμωνα. Η προκαταρκτική ερώτηση.	
Ο λόγος του νεαρότερου γραμματέα	20
Η ερώτηση του μικρού Ιησού προς τους γραμματείς: Ποια είναι η «παρθένος» και ποιος είναι ο «Υιός» της;	
Η καλή απάντηση του γραμματέα	25
Η επιμονή του μικρού Ιησού να του απαντηθεί η προκαταρκτική ερώτησή του σχετικά με το 9ο κεφάλαιο του Ησαΐα, στίχοι 6-7.....	32
Η ομιλία του προϊσταμένου της συναγωγής της Βηθλεέμ και η απάντηση του μικρού Ιησού.	
Η αποτυχημένη προσπάθεια του επαρμένου Φαρισαίου να δημιουργήσει σύγχυση	35
Η καλή συμβουλή του νεαρού λευίτη.	
Η περιφρονητική ομιλία του αρχιερέα σχετικά με το γιο του μαραγκού από τη Ναζαρέτ.....	41
Η απάντηση του νεαρού Ιησού στην ομιλία του αρχιερέα. Περί της αποστολής του γιου του Ζαχαρία και της θαυματουργικής δύναμης του γιου του μαραγκού.....	45
Η απειλή του αρχιερέα και η αυστηρή προειδοποίηση του Ρωμαίου δικαστή.....	49
Η υπόσχεση του μικρού Ιησού στο Ρωμαίο δικαστή και ο θυμός του αρχιερέα. Πώς ο άνθρωπος μπορεί ο ίδιος να μετατραπεί σε ζωντανό θεϊκό Λόγο και έτσι σε Θεό.	
Η αντιμετώπιση του αρχιερέα από το μικρό Ιησού, με τη βοήθεια του βιβλίου της λαϊκής κατήχησης.....	53
Η αποτυχημένη προσπάθεια ενός γραμματέα και ενός	

πρεσβύτερου να δικαιολογήσουν τον αρχιερέα και να διασφαλίσουν το κύρος του. Η μετάθεση της συνέχειας της ομιλίας για την επόμενη ημέρα.	
Ο μικρός Ιησούς και ο Σίμωνας προσκεκλημένοι του δικαστή για δείπνο στο πανδοχείο.....	57
Η νυχτερινή σύσκεψη των εκπροσώπων του Ναού.....	61
Η συνάντηση της εξεταστικής επιτροπής τη δεύτερη μέρα στην αίθουσα συνομιλιών. Η αποτυχημένη προσπάθεια των εκπροσώπων του Ναού να διακόψουν τη διαδικασία.....	76
Η συνέχεια της συνεδρίασης. Η ερώτηση του μικρού Ιησού προς τους εκπροσώπους του Ναού: «Πείτε Μου τι θα κάνατε αν τελικά αποδειχθεί ότι είμαι όντως ο Μεσσίας;» Η προσεκτική απάντηση του Ταλμουδιστή Ιωράμ σχετικά με το θέμα του Μεσσία	81
Η μαρτυρία του νεαρού Ιησού για την ταυτότητά Του, σαν ο πραγματικός Μαχέρ-σαλάλ-χάς-βάζ.	
Η άποψη του Ιωράμ: Περιμένουμε και βλέπουμε τι θα μας φέρει ο καιρός! Η αναφορά του Ιησού στη θεϊκή παντοδυναμία μέσα Του. Η αποφαστική απάντηση του Ιωράμ.....	85
Οι αντιρρήσεις του Ιωράμ και του Αρχιερέα ως προς τη Μεσσιανική ταυτότητα του μικρού Ιησού και η αναίρεσή τους.....	90
Η ειρωνική ερώτηση του Βαρνάβα. Η επίπληξή του και η αντερώτηση του Κυρίου. Η αμηχανία του Βαρνάβα και η παραίτησή του.	
Το θαύμα με τα αυτιά του όνου και το ζωντανό όνο.....	93
Η θαυμαστή εξαφάνιση του όνου. Το θαύμα με το λίθο.	
Η έκπληξη του Ρωμαίου δικαστή για τη θαυματουργή δύναμη του μικρού Ιησού και ο επεξηγηματικός του λόγος σχετικά με τον ερχομό του πνευματικού του βασιλείου.....	101
Η διήγηση του μικρού Ιησού για τους 27 μάγους της Δαμασκού.	
Η αμηχανία και η απορία του Βαρνάβα.	
Το μυστικό της παντογνωσίας του νεαρού αγοριού.....	104
Η εξήγηση των δύο λέξεων “Ιερουσαλήμ” και “Μελχισεδέκ” από τον Ιησού. Η Αγία Γραφή ως Λόγος του Θεού.	
Η παρατήρηση του Ιωράμ πάνω στο ακατανόητο των μεσσιανικών στίχων του Ησαΐα.....	117

Η δεύτερη νύχτα στο πανδοχείο. Ο Ιωράμ και ο Βαρνάβας ψάχνουν να βρουν τα κατάλληλα κείμενα από το βιβλίο του Ησαΐα.....	112
Η έναρξη της συζήτησης την τρίτη ημέρα.	
Η αποτυχημένη προσπάθεια του Ιωράμ να κλείσει το θέμα.	
Η αντίρρηση του επιθετικού αρχιερέα και η απόρριψή της από το νεαρό Ιησού ...	114
Τα λόγια αναγνώρισης του Ρωμαίου δικαστή προς το μικρό Ιησού και η ομιλία του για την έννομη τάξη της πολιτείας και το θεϊκό νόμο της αγάπης προς τον πλησίον.....	119
Η ανάγνωση και εξήγηση του Ησαΐα από το Ρωμαίο δικαστή, κεφάλαιο 9ο στίχοι 5ος και 6 ^{ος}	122
Η ομιλία του Ιωράμ για την οντότητα του Θεού, σαν απάντηση προς το Ρωμαίο δικαστή	127
Ο αυστηρός αντίλογος του μικρού Ιησού προς τους υποκριτές υπηρέτες του Ναού. Οι καταχρηστικές ενέργειες του Ναού.....	131
Ο οργισμένος αντίλογος του αρχιερέα. Η προφητεία του μικρού Ιησού για την πρόσκληση προς τους ειδωλολάτρες να γίνουν παιδιά του Θεού στη θέση των Ιουδαίων, καθώς και για την καταστροφή της Ιερουσαλήμ και του Ναού.	
Η αλήθεια για το θάνατο του Ζαχαρία	135
Ο Ιωράμ αναγνωρίζει το μικρό Ιησού ως Μεσσία και τον παρακαλεί για τη συμβουλή του, όπως και για την εξήγηση του Ησαΐα 52, 14 και 53, 3.	
Η εκτεταμένη απάντηση του Ιησού	141
Ο Ιησούς αποδεικνύει ότι είναι πλέον αδύνατο να σωθεί τόσο ο Ναός, όσο και ολόκληρη η χώρα.	
Η νέα κιβωτός και το «καταραμένο νερό»	146
Η χλευαστική ερώτηση του αρχιερέα.	
Η αντίκρουσή της από το μικρό Ιησού.	
Η παράκληση του Βαρνάβα για την εξήγηση των στίχων 4-9 από το 54ο κεφάλαιο του Ησαΐα και η ερμηνεία τους από τον Κύριο.....	150
Η ερώτηση του Νικόδημου για τους πόλους της Γης.	

Η απάντηση του μικρού Ιησού.

Η σύναψη φιλικής σχέσης ανάμεσα στο Νικόδημο και τον Ιησού156

Ο τελικός λόγος του Ρωμαίου δικαστή.

Η ερώτηση του Ρωμαίου σχετικά με τον τόπο

διαμονής των γονέων του Ιησού και η απάντησή του.....159

Η έλευση του Ιωσήφ και της Μαρίας στο Ναό.

Η ερώτηση των γονέων και η απάντηση του Υιού.

Η φιλική συζήτηση του Ρωμαίου και του

Νικόδημου με τους γονείς του Ιησού.

Στο παλάτι του Ρωμαίου. Η επιστροφή στη Ναζαρέτ.....163

«Όσοι ακούν το λόγο του Ιησού όταν μιλά μέσα από μια αποστολική ψυχή, εκπλήσσονται για τη σοφία με την οποία εκφράζεται. Μια τέτοια ψυχή μπορεί να φέρει σε δύσκολη θέση τον κάθε κατά κόσμο σοφό και εκτός αυτού, η σοφία από την οποία πλημμυρίζει ο λόγος της, έχει την ιδιότητα να προκαλεί στους ακροατές της την αγάπη, στην οποία αγάπη δεν μπορούν ν' αντισταθούν κι ούτε να φέρουν αντίρρηση, ακόμη κι αυτοί οι αντίπαλοί της».

23

Η ανάγνωση και εξήγηση του Ησαΐα από το Ρωμαίο δικαστή, κεφάλαιο 9ο στίχοι 5ος και 6ος.

Εκείνη τη στιγμή ο αρχιερέας έσπρωξε το βιβλίο προς το μέρος Μου, λέγοντας: «Ορίστε, διάβασέ το μόνος σου και υπεράσπισε τη θέση σου!»

Εγώ από την πλευρά Μου πήρα το βιβλίο στα χέρια Μου, το έδωσα στο δικαστή και δείχνοντάς του τα σημεία, τον παρακάλεσα να τα διαβάσει με δυνατή φωνή εκείνος, ώστε κανείς να μην μπορεί να ισχυριστεί ότι διάβασα τους στίχους με τέτοιο τρόπο που να ευνοείται η θέση Μου. Για το δικαστή αυτό το πράγμα ήταν πάρα πολύ

εύκολο, καθώς ο ίδιος γνώριζε, τις περισσότερες από τις ανατολικές γλώσσες πολύ καλά και ιδιαίτερα την αρχαία εβραϊκή, την οποία ήξερε να διαβάζει κατά πολύ καλύτερα απ' ό,τι όλοι οι εκπρόσωποι του Ναού στο σύνολό τους. Με μεγάλη του χαρά ο δικαστής πήρε στα χέρια του το βιβλίο και άρχισε την ανάγνωση: «Διότι παιδίον εγεννήθη εις ημάς, υιός εδόθη εις ημάς και η εξουσία θέλει είσθαι επί τον ώμον αυτού και το όνομα αυτού θέλει καλεσθή Θαυμαστός, Σύμβουλος, Θεός ισχυρός, Πατήρ αιώνιος, Άρχων ειρήνης. Εις την αύξησιν της εξουσίας αυτού και της ειρήνης δεν θέλει είσθαι τέλος, επί τον θρόνον του Δαβίδ και επί την βασιλείαν αυτού, δια να διατάξη αυτήν και να στερεώσει αυτήν εν κρίσει και δικαιοσύνη από του νυν και έως του αιώνος. Ο ζήλος του Κυρίου των δυνάμεων θέλει εκτελέσει τούτο.» Τελειώνοντας ο δικαστής την ανάγνωση, ρώτησε τον αρχιερέα αν οι στίχοι είχαν διαβαστεί σωστά.

Ο αρχιερέας συμφώνησε με την ανάγνωση, κάνοντας μια βαθιά υπόκλιση.

Μετά την επιβεβαίωση αυτή, *ο δικαστής* συνέχισε να μιλά επ' ονόματί Μου, και είπε: «Κατά τη δική μου γνώμη, με αυτή σας την επιλογή διαλέξατε ένα κείμενο το οποίο ταιριάζει πάνω στο χαριτωμένο και σοφό νεαρό μας, όσο κανένα άλλο!

Το πώς μια παρθένος θα γεννήσει ένα αγόρι το οποίο και θα ονομάσει Εμμανουήλ, αυτό -τουλάχιστον κατά την υποκειμενική μου κρίση- έχει απαντηθεί με τέτοιο τρόπο, ώστε για μένα δεν υφίσταται ούτε η παραμικρή αμφιβολία πως ο νεαρός αυτός είναι ο χαρακτηριζόμενος από τον προφήτη υιός, της κατά την ίδια σας τη μαρτυρία πολύ γνωστής σας παρθένου, αν δεν απατώμαι ονόματι Μαρίας.

Και αν δεν απατώμαι, πριν από όχι και τόσο πολύ καιρό, σε κάποια περίσταση ο λοχαγός Κορνήλιος μου διηγήθηκε τη θαυμαστή γέννηση ενός αγοριού στη Βηθλεέμ, το οποίο -λόγω της έλλειψης καλύτερης λύσης- γεννήθηκε μέσα σε. έναν άδειο στάβλο. Επίσης μου διηγήθηκε το πώς ο ίδιος είχε, λάβει ενεργά μέρος, και μάλιστα με μεγάλο ενθουσιασμό, βοηθώντας εκείνη την αξιοσημείωτη οικογένεια στη δύσκολη κατάστασή της και ότι στη συνέχεια προσπαθούσε συχνά να μάθει κάποια νέα τους, πράγμα που μετά την αναχώρησή τους από την Αίγυπτο, του στάθηκε εντελώς αδύνατο! Δυστυχώς έπρεπε να ταξιδέψει στην Τύρο για κάποιες κρατικές υποθέσεις, αλλιώς είναι βέβαιο ότι σήμερα θα καθόταν εδώ μαζί μας!

Όσον αφορά λοιπόν την προφητική γέννηση αυτού του νεαρού, η υπόθεση είναι εντελώς ξεκάθαρη και από τη σκοπιά της υγιούς και καθαρής λογικής, δεν μπορεί να υπάρξει πια κανένα αντεπιχείρημα!

Συνεχίζοντας, το ότι θα τρέφεται με βούτυρο και μέλι, ώστε να κατανοεί και να επιλέγει το καλό και να απορρίπτει το κακό, αυτό, κατά τον αρχαίο αιγυπτιακό τρόπο, το αντιλαμβάνομαι ως μια αντιστοιχία -η οποία κατά τη δική μου κρίση ίσως

να σημαίνει ότι: “Θα πλημμυρίζει από Αγάπη και Σοφία και έτσι είναι φανερό ότι θα μπορεί να ξεχωρίζει το αληθινό και καθαρά καλό και αντίστοιχα το κακό.”

Το ότι αυτό μπορεί να το κάνει όσο κανένας άλλος σοφός ή λόγιος στον κόσμο, γι’ αυτό το πράγμα μας έδωσε αμέσως πριν την πιο καθαρή απόδειξη και έτσι είναι σίγουρο, ότι όσον αφορά το πνευματικό μέλι και βούτυρο, τα διαθέτει σε μέγιστες ποσότητες, καθώς και σε σας τους σοφότετους του Ναού απέδειξε με πολύ ικανοποιητικό τρόπο, ότι κοντά του θα μπορούσατε να μάθετε πάρα πολλά πράγματα, ενώ αυτός από εσάς σίγουρα δεν μπορεί να μάθει απολύτως τίποτα! Και έτσι αυτό δείχνει πόσο πολύ βούτυρο και μέλι έχει αφομοιώσει ήδη!

Όλα αυτά όμως αποδεικνύουν ξεκάθαρα, ότι ο νεαρός αυτός είναι ο προφητευμένος από τον προφήτη και γεννημένος από μια παρθένο Εμμανουήλ και ότι ποτέ ξανά καμιά παρθένο δεν πρόκειται να ξαναγεννήσει στη Γη έναν τέτοιο γιο!

Ποτέ δεν έτυχε σ’ ολόκληρη τη ρωμαϊκή αυτοκρατορία να γνωρίσω ένα δωδεκάχρονο αγόρι το οποίο -πέρα από την ασύλληπτη θαυματουργή δύναμή του- θα μπορούσε να παρομοιασθεί με αυτό το αγόρι έστω και κατά το ελάχιστο και γι’ αυτό πιστεύω ότι ο δεύτερος από τους στίχους που εσείς οι ίδιοι διαλέξατε, ταιριάζει πάνω του όσο και ο πρώτος, τον οποίο και ο ίδιος από την αρχή τον είχε θέσει σαν προκριματική ερώτηση.

Είναι δε βέβαιο, ότι με αυτόν μας γεννήθηκε ένα παιδί όπως κανένα άλλο και ένας γιος που δόθηκε σε μας τους θνητούς ανθρώπους κατευθείαν από την ομήγυρη των θεών -όπως συνηθίζουμε να λέμε εμείς οι Ρωμαίοι- ο οποίος την ασύλληπτη κυριαρχία του πραγματικά δεν τη στηρίζει πουθενά αλλού, παρά μόνο στις δικές του πλάτες, πράγμα για το οποίο δεν έχει ανάγκη τη βοήθεια κανενός!

Με τα ονόματα που αναφέρει ο προφήτης στη συνέχεια, είναι φανερό ότι επιθυμεί να χαρακτηρίσει τις ιδιότητές του και πείτε μου και εσείς οι ίδιοι, αν υστερεί έστω και σε μία!

Δεν είναι *θαυμαστός* ως προς τη νόηση, τον τρόπο που μιλάει, καθώς και τις πράξεις του;

Ποιος είναι ο σοφός που θα μπορούσε να μου δώσει μια σοφότερη *συμβουλή*, απ’ ό,τι αυτός ο αυτούσιος και πραγματικός θεϊκός υιός;

Το ότι διαθέτει μια πραγματική *παντοδυναμία* τόσο πάνω στην ύλη, όσο και πάνω στο πνεύμα, ελπίζω ότι σ’ αυτό τουλάχιστον δεν θα βρεθεί κανείς που να αμφιβάλει, αν θα τον άκουσε να μιλά ή αν θα τον είδε να πράττει!

Μέσα από το ατράνταχτο *ηρωικό θάρρος* που επιδεικνύει απέναντι σε εσάς τους πασίγνωστα υπεροπτικότετους ιερείς οι οποίοι επιβάλλετε στο λαό να προσεύχεται σε σας και να σας τιμά πάνω απ’ όλους τους θεούς και αυτό το έχει αποδείξει!

Το ότι το *πνεύμα* του είναι αναγκαστικά *αιώνιο* και *ένα με το Πνεύμα του Θεού*, αυτό σας το εξήγησε με έναν απaráμιλλο τρόπο, χρησιμοποιώντας μάλιστα ελάχιστες κουβέντες, ώστε κανείς θα πρέπει πραγματικά να είναι απόλυτα τυφλός, ώστε να μην αντιλαμβάνεται από την πρώτη στιγμή ακόμη, από πού έχει αρχίσει να πνέει ο άνεμος!

Το ότι εκτός αυτού είναι ο μόνος που μπορεί να προσφέρει στον άνθρωπο την πραγματική και ζωντανή εσωτερική *ειρήνη* και ότι γι' αυτόν το λόγο είναι και ο πραγματικός *άρχοντας όλων των αρχόντων* της Γης και ότι μπορεί να προσφέρει στους ανθρώπους αυτής της Γης την ειρήνη όπως κανένας άλλος άρχοντας, αυτό το πράγμα εγώ τουλάχιστον το έχω νιώσει ήδη!

Μόνον αυτός μπορεί να αποκαταστήσει πραγματικά και ζωντανά το παλαιό *βασιλείο της προφητικής αντίληψης και γνώσης του Δαβίδ*, το οποίο εσείς προ πολλού καταστρέψατε, και να ιδρύσει μια *βασιλεία* στην οποία θα είναι παντοτινοί υποτελείς όλοι οι άρχοντες αυτού του κόσμου, παρ' όλες τις κορόνες και τα σκήπτρα τους. Γιατί το βασίλειο της καθαρής γνώσης είναι και θα παραμείνει για πάντα στον κόσμο το ισχυρότερο βασίλειο, το οποίο καμία άλλη δύναμη δεν πρόκειται ποτέ να το καταλάβει ολοκληρωτικά. Όμως εκεί όπου υπάρχει το φως και η ενέργειά του που εισχωρεί βλέποντας τα πάντα σε βάθος, εκεί υπάρχει και η πραγματική *κρίση*, όπως και η πληρέστερη και καθαρότερη *δικαιοσύνη*!

Στο τέλος δε λέγεται ότι: “Αυτό το πράγμα θα το επιτελέσει ο ζήλος του Ιεχωβά.” Και ποιος άλλος μπορεί να είναι ο Ίδιος ο Κύριος Ιεχωβά Σαβαώθ, παρά το Πνεύμα του θεού από το οποίο αυτός ο νεαρός πλημμυρίζει και το οποίο αποτελεί κάτι που εγώ το κατάλαβα από την πρώτη στιγμή! Οπότε πώς είναι δυνατόν να μην το καταλαβαίνετε εσείς, τους οποίους θα έπρεπε να σας αφορά πολύ περισσότερο, απ' ό,τι εμένα σαν ειδωλολάτρη;

Ω θεοί και όλα τα μαντεία του κόσμου! Πόσο απερίγραπτα τυφλοί, ανόητοι και εκ βαθέων κακοί θα πρέπει να είσαστε, ώστε να μην μπορείτε με την πρώτη ματιά να καταλάβετε και να νιώσετε από πού έχει αρχίσει να πνέει ο άνεμος! Εγώ, ένας ειδωλολάτρης, έχω καταλήξει να εξηγώ σε σας πώς έχουν τα πράγματα!

Αναρωτιέμαι τί θα είχε να σας πει ο προφήτης που κατέγραψε αυτή την προφητεία, αν παρουσιαζόταν μπροστά σας, βλέποντας αυτήν τη σκοτεινή σας αδιαλλαξία!

Πείτε μου, δεν αισθάνεστε καθόλου ντροπή για το γεγονός ότι στέκεστε τόσο ανόητοι και τυφλοί μπροστά στα μάτια αυτού, του οποίου η θέληση είναι ο μόνος παράγοντας από τον οποίο εξαρτάται και από τον οποίο διατηρείται αυτή η νωθρή και αυτοκαταστροφική ύπαρξή σας όπως και η σκοτεινή της κυριαρχία; Δεν καταλαβαίνετε ότι και με εσάς θα μπορούσε να ακολουθήσει την ίδια τακτική που ακολούθησε χθες με εκείνη την πέτρα ή με κείνο το ζωντανό όνο;

Κοίτα να δεις αυτούς τους ανθρώπους που εξακολουθούν να αναρωτιούνται ποιο θα ήταν το σωστό -είτε να ακολουθήσουν την κατεύθυνση ενός Θεού τον οποίο δεν γνωρίζουν και στον οποίο ποτέ δεν είχαν πιστέψει ή την κατεύθυνση αυτού του κόσμου, από τον οποίο όλοι τους έχουν παχύνει και από τον οποίο θέλουν να παχύνουν ακόμη περισσότερο, ενώ ένας αυτούσιος θεός στέκεται μπροστά τους, εξοπλισμένος κατά το μέγιστο βαθμό με όλες εκείνες τις ιδιότητες που μπόρεσε ποτέ ν' αποδώσει στο Θεό η ανθρώπινη φαντασία!

Θα ήθελα λοιπόν να μάθω απ' όλους εσάς τους ανόητους, πώς φαντάζεστε τελικά το Θεό! Κάποια έννοια θα πρέπει να έχετε γι' αυτόν! Μιλήστε λοιπόν, γιατί τώρα πλέον σας προστάζω εγώ να μου απαντήσετε!»

24

Η ομιλία του Ιωράμ για την οντότητα του Θεού,
σαν απάντηση προς το Ρωμαίο δικαστή.

Αυτός ο έντονος λόγος του δικαστή είχε σαν αποτέλεσμα οι εκπρόσωποι του Ναού να καταληφθούν από μεγάλη σύγχυση και φόβο και το μόνο που μπορούσαν να κάνουν ήταν να τραυλίζουν αντί να μιλάνε. Εκείνος που διατήρησε την ψυχραιμία του πιο πολύ απ' όλους ήταν ο Ιωράμ, ο οποίος σηκώθηκε από το κάθισμά του και αφού έκανε μια βαθιά υπόκλιση μπροστά στο δικαστή, είπε:

(Ιωράμ): «Υψηλέ, αυστηρέ και δικαιοτάτε εξουσιαστή και δικαστή για ολόκληρη την περιφέρεια της Ιερουσαλήμ και πολύ πιο πέρα από αυτά τα όρια! Για εμάς η υπόθεση της έννοιας της οντότητας του Θεού είναι μια πολύ δύσκολη υπόθεση, καθώς μας έχει τεθεί από το Μωυσή μια πολύ αυστηρή απαγόρευση, ως προς το να σχηματίσουμε μια οποιαδήποτε απτή έννοια ή μια οποιαδήποτε εικονική ιδέα για το Θεό! Γι' αυτό και στο Ναό μας δεν θα βρεις ούτε ένα εικόνισμα από το οποίο θα μπορούσε να διαμορφωθεί στις εξωτερικές αισθήσεις του ανθρώπου κάποια ιδέα για την έννοια του Θεού!

Πέραν αυτού όμως, οι πατέρες μας, όπως ο Αβραάμ, ο Ισαάκ και ο Ιακώβ, είχαν αρκετά οράματα, στα οποία έβλεπαν το Θεό και συνομιλούσαν μαζί Του. Σε αυτά τους τα οράματα, ο Θεός τους φανεωνόταν πάντοτε με μια τέλεια ανθρώπινη μορφή, αν και στη συνέχεια των μωσαϊκών κειμένων αναφέρεται ότι κανείς δεν μπορεί να δει το Θεό και ταυτόχρονα να ζει, γιατί ο Θεός είναι πυρ αναλίσκον, το οποίο διαμένει στο άβατο του Φωτός Του!

Ο Μωυσής ωστόσο κάποτε ζήτησε να δει το Θεό, έστω κι αν αυτό θα σήμαινε τον άμεσο θάνατό του. Και έτσι ο Θεός μίλησε στο Μωυσή και του είπε: Κρύψου σ' αυτήν τη σπηλιά και Εγώ θα προσπεράσω από μπροστά της! Όταν θα σε φωνάξω, βγες από τη σπηλιά και έτσι θα μπορέσεις να δεις την πλάτη Μου!

Τη στιγμή που τότε γίνεται λόγος για τη *μορφή* του Θεού και τότε το θέμα της μορφής Του απαγορεύεται με μεγάλη αυστηρότητα, το να συλλάβει κανείς μια ιδέα για την έννοια του Θεού γίνεται κάπως δύσκολο και με τον καιρό μάλιστα αδύνατο. Είναι φανερό ότι η ψυχή του ανθρώπου λαχταρά ένα Θεό με μορφή και αν κανείς το δει μέσα από ένα στενό πλαίσιο, δεν μπορείς να κατηγορήσεις και τόσο πολύ τους ειδωλολάτρες για το ότι το Δία τους τον φαντάζονται εικονικά σαν έναν τελειότατο άνθρωπο! Ενώ εμείς δεν έχουμε παρά μόνο τη λέξη “Ιεχωβά” και τίποτ’ άλλο!

Όσον αφορά εμένα προσωπικά σαν άνθρωπο, όπως για σένα έτσι και για μένα, ο νεαρός αυτός είναι με το παραπάνω καλός και ισχυρός ώστε τελικά μπορεί να είναι όντως Θεός. Αλλά σκέψου για λίγο και το λαό, ο οποίος νιώθει μεγάλη εξάρτηση από τη διδασκαλία του Μωυσή και των προφητών! Ο Ναός αποτελεί από παλιά το επίκεντρο της ευτυχίας του και προς το Ναό είναι που στρέφει τις επιθυμίες και τις ελπίδες του, καθώς μέσω αυτού φαντάζεται τον εαυτό του να πλησιάζει στο Θεό, όπου Εκείνος εισακούει, μέσα από το αυτί του αρχιερέα, τις προσευχές του ιδίου και των βοηθών του! Αφαίρεσε αυτό το πράγμα από το λαό και θέσε στη θέση της κιβωτού αυτόν το θεϊκό νεαρό, και σε λίγο θα εκδηλωθεί σ’ ολόκληρη τη χώρα μια γενική επανάσταση!

Και βέβαια κοροϊδεύουμε τον κόσμο, αλλά αυτό γίνεται γιατί ήμαστε υποχρεωμένοι να του φερόμαστε μ’ αυτό τον τρόπο. Αν δεν συνέβαινε αυτό και αν από αυτό το πράγμα δεν εξαρτιόταν τόσο η ζωή μας, όπως και η ευτυχία και η ησυχία του λαού, τότε εδώ και πολύ καιρό θα παύαμε να φερόμαστε μ’ αυτό τον τρόπο! Ή μήπως νομίζεις ότι είναι τόσο εύκολο να παρουσιάσεις στο λαό σαν υπαρκτό, κάτι το οποίο ούτε υπάρχει και για το οποίο, με την καλύτερη θέληση, δεν μπορείς να διαμορφώσεις και καμιά άποψη;

Εγώ για τον εαυτό μου πιστεύω για το νεαρό το ίδιο που πιστεύεις κι εσύ. Αλλά μπροστά στα μάτια του λαού είμαι υποχρεωμένος να συνεχίσω αυτή την παλαιά ανοησία και να μην αφήσω σε καμιά περίπτωση να διαφανεί ούτε η παραμικρή ένδειξη, ότι εσωτερικά διαθέτω μια εντελώς διαφορετική πίστη απ’ αυτήν που προβάλλω εξωτερικά!

Αν με τον καιρό καταφέρει η δύναμη του νεαρού να προσελκύσει την προσοχή του λαού έτσι όπως προσήλκυσε και τη δική μας και συμβεί ώστε ο λαός να τον αναγνωρίσει και να τον αποδεχθεί ως αυτό που είναι, τότε ο μικρός μας θα κερδίσει εύκολα και το Ναό. Αλλά μια παλαιά και καθιερωμένη υπόθεση, στην οποία διασταυρώνονται μεταξύ τους τόσα πολλά συμφέροντα, δεν μπορεί να παραμεριστεί έτσι εύκολα.

Αυτή είναι μια άποψη στην οποία σίγουρα συμφωνεί μαζί μου ολόκληρος ο Ναός και δεν πιστεύω ότι κανείς θα είχε κάποια αντίθετη γνώμη!»

Λέει ο δικαστής: «Βέβαια, ενάντια σ' αυτή την άποψη, κατ' αρχήν δεν μπορεί να υπάρχει καμία ένσταση. Αλλά και πάλι θα μπορούσε να παρατηρηθεί κάτι και αυτό είναι το εξής: Εσείς -αν πραγματικά πιστεύετε στην αποστολή του παιδιού- θα μπορούσατε με έναν κατάλληλο τρόπο να ευαισθητοποιήσετε το λαό ως προς αυτό, δείχνοντάς του τι είναι Αυτό που έχει έρθει στον κόσμο!»

Λέει ο Ιωράμ «Το αίτημα αυτό θα μπορούσε να θεωρηθεί δίκαιο και ίσως θα μπορούσε να γίνει κάτι προς αυτή την κατεύθυνση! Ωστόσο, αυτό το πράγμα πάντοτε θα αποτελεί ένα πολύ παράτολμο επιχείρημα, το οποίο θα μπορούσε να επιφέρει τόσο σε μας, όσο και στο παιδί, ένα σωρό δυσκολίες!

Διότι, κατά πρώτον ο μικρός σίγουρα δεν θα παραμείνει στο Ναό, τη στιγμή που σήμερα ή ίσως και αύριο θα οδηγηθεί από τους γονείς του ξανά στη Ναζαρέτ, η οποία βρίσκεται σε κάποια σημαντική απόσταση ώστε να μπορεί κανείς να παραπέμψει εκεί όλους αυτούς που θα ενδιαφερθούν για το πρόσωπό του.

Και κατά δεύτερον, εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπων θα αρχίσουν να μας ρωτούν στα σοβαρά, για ποιο λόγο αυτός, ως ο υπεσχημένος από τους προφήτες, δεν μένει στον οίκο που ανήκει μόνο σ' αυτό τον ίδιο και ο οποίος οίκος είναι βεβαίως ο Ναός!

Τι απάντηση θα δίναμε λοιπόν στο λαό όταν θα ρωτούσε, γιατί ο μικρός προτιμά τη Ναζαρέτ και τη Γαλιλαία, παρά την πόλη του Θεού; Σε λίγο ο λαός θα έλεγε: “Σίγουρα, τόσο η πόλη όπως και ο Ναός, θα πρέπει να έχουν αμαρτήσει σε μεγάλο βαθμό και η υπόθεση αυτή θα πρέπει να ερευνηθεί και να εξιλεωθεί!”

Με λίγα λόγια, όπως και να χειριστούμε το θέμα, στο λαό θα ξεσηκωνόταν μια μεγάλη αναταραχή, η οποία θα μας δημιουργούσε πολύ μεγάλες δυσκολίες. Γι' αυτό έχω τη γνώμη, ότι σε αυτή την περίπτωση το καλύτερο που έχουμε να κάνουμε είναι να μην πούμε στο λαό σχεδόν τίποτα, αλλά να αφήσουμε το όλο θέμα ολοκληρωτικά στο παιδί και στην επίδραση του χρόνου!

Ό,τι και να ακολουθήσει στη συνέχεια, εμείς τουλάχιστον θα είμαστε προετοιμασμένοι ήδη λόγω αυτής της τριήμερης συνάντησής μας και από μόνοι μας στη συνέχεια θα προετοιμαστούμε ακόμη πιο καλά και σε μεγαλύτερο βάθος! Εκτός αυτού όμως, ας μιλήσει ο νεαρός και ας καθορίσει τι είναι αυτό που θέλει να γίνει, γιατί είναι σίγουρο, ότι είναι πολύ δύσκολο να αντιταχθεί κανείς στη θέλησή του!»

Ο αυστηρός αντίλογος του μικρού Ιησού
προς τους υποκριτές υπηρέτες του Ναού.
Οι καταχρηστικές ενέργειες του Ναού.

Λέω *Εγώ*: «Είμαι εδώ για να σας αναγγείλω ότι ήρθα για να ολοκληρώσω το έργο Αυτού που Με έστειλε και τον οποίο εσείς κατά την προσωπική σας μαρτυρία δεν Τον γνωρίζετε. Εγώ όμως Τον γνωρίζω πολύ καλά, αφού κατοικεί μέσα Μου σε όλη την πληρότητά Του!

Ο Μωσής είχε ζητήσει να Τον δει, και του δόθηκε να δει μόνο την πλάτη -που και αυτό το συμβάν ακόμη, είχε σαν συνέπεια να τυφλωθεί για τρεις μέρες και στη συνέχεια από το πρόσωπό του εκπεμπόταν μια τέτοια λαμπρότητα, ώστε όταν παρουσιαζόταν μπροστά στο λαό, ήταν υποχρεωμένος να καλύπτει το πρόσωπό του, γιατί τα μάτια τους δεν θα ήταν ποτέ δυνατό να αντέξουν σε αυτή την ακτινοβολία του φωτός.

Εσείς όμως μπορείτε να παρατηρείτε το πρόσωπό Μου με μεγάλη ευκολία και τα μάτια σας δεν προσβάλλονται από ανυπόφορη φωτεινότητα! Γιατί; Γιατί αυτή η σάρκα κρύβει Αυτόν που κατοικεί μέσα Μου! Πέραν αυτού όμως, Αυτό που υπάρχει εδώ είναι πολύ *περισσότερο* από Εκείνο που υπήρχε *εκεί!* Αλλά εσείς δεν το αντιλαμβάνεστε, γιατί μπροστά στα μάτια σας κρέμεται το τριπλό κάλυμμα του Μωϋσή, το οποίο μπροστά στα δικά σας μάτια θα κρέμεται για πολύ ακόμη, ώστε σε καμία περίπτωση να μην αναγνωρίσετε Αυτόν που ήρθε σε σας από τον ύψιστο των ουρανών.

Με το δικαστή είναι βέβαια πολύ εύκολο να ανταλλάσσετε κουβέντες, καθώς ο άνθρωπος αυτός αντιλαμβάνεται τις σκέψεις σας μόνο μέσα από τη σκοπιά που του την παρουσιάζει ο καλοστημένος λόγος σας. Αλλά το να μιλάτε με Μένα είναι κάπως δυσκολότερο, γιατί Εγώ αντιλαμβάνομαι και τις πιο μύχιες σκέψεις της καρδιάς σας, οι οποίες λένε κάτι εντελώς διαφορετικό απ' αυτό που προβάλλει από το στόμα σας! Γι' αυτό και Μου είσαστε απεχθέστατοι, επειδή εξωτερικά μπορεί να πλένεστε και να καθαρίζεστε, αλλά εσωτερικά, οι ψυχές σας είναι γεμάτες ακαθαρσίες!

Τη στιγμή που ο δικαστής -στην καρδιά του οποίου δεν υπάρχει τίποτε το ψεύτικο- σας παρότρυνε να στρέψετε την προσοχή του λαού προς Εμένα και έτσι να τον αναζωογονήσετε με αυτή την εκπλήρωση των προσδοκιών του, γιατί προβάλλετε όλες αυτές τις ποταπές και τιποτένιες δυσκολίες, βάσει των οποίων κάτι τέτοιο υποτίθεται ότι δεν θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί;

Θα σας το πω εντελώς ξεκάθαρα: *Εσείς* -και όχι ο λαός είσαστε που δεν θέλετε να γίνει γνωστό αυτό το θέμα, γιατί εσείς οι ίδιοι είσαστε οι χειρότεροι εχθροί Μου! Αλλά αυτό δεν πειράζει, γιατί κατά πρώτον, ακόμη δεν έχει έρθει η ώρα Μου και κατά δεύτερον, γιατί αυτός ο Ναός έχει βεβηλωθεί από εσάς σε τόσο υπερβολικό βαθμό, ώστε να αποκλείει κάθε πιθανότητα να μπορέσω ποτέ να διαμείνω μέσα του! Πράγματι, οι πράξεις Μου ποτέ δεν πρόκειται να συμβάλουν στην εξύψωση της υπόληψής σας.

Μπορεί βέβαια να γκρινιάζετε, επειδή ο Μωυσής σας απαγόρευσε να κατασκευάσετε μια σκαλιστή εικόνα του Θεού, ωστόσο δεν σας πείραξε καθόλου το γεγονός, ότι μπροστά στο λαό παριστάνετε τους θεούς, διδάσκοντάς τον ότι ο Θεός δεν κάνει απολύτως τίποτα χωρίς εσάς και ότι δεν ακούει καμιά άλλη παράκληση, παρά μόνο αυτήν που προέρχεται από το δικό σας στόμα. Πείτε Μου λοιπόν αν ποτέ ο Μωυσής σας έδωσε κάποια τέτοια εντολή!

Η δουλειά σας θα έπρεπε να είναι να καθοδηγείτε το λαό στην οδό που άγει προς τον ουρανό -γιατί αυτή είναι η θέληση του Θεού και αυτό είναι που σας σύστησαν ο Μωυσής και ο αδελφός του Ααρών- αλλά εσείς δεν κάνετε παρά το άκρως αντίθετο και θεωρείτε το λειτούργημά σας, το Θεό, το λαό καθώς και το Ναό ως τίποτ' άλλο, παρά σαν μια παχιά αγελάδα, για την οποία ισχυρίζεστε ότι μόνον εσείς έχετε το δικαίωμα να την αρμέγετε!

Όμως Εγώ σας λέω και πάλι εντελώς ξεκάθαρα, ότι ο Θεός, τον οποίο εσείς αποκηρύσσετε με κάθε σας αναπνοή και με κάθε χτύπο της καρδιάς σας, ποτέ δεν σας έχει δώσει κάποιο τέτοιο δικαίωμα και ότι ποτέ δεν έχει εισακούσει τις νεκρές και μηχανιστικές προσευχές σας, δεν τις εισακούει τώρα και ούτε πρόκειται ποτέ να τις εισακούσει!

Γιατί αν ο Θεός εισάκουγε ποτέ αυτή την ανούσια πολυλογία και τα κρωξίματά σας, τότε κάτι θα έπρεπε να έχω αντιληφθεί κι Εγώ! Γιατί ό,τι γνωρίζει ο Πατέρας, το γνωρίζει και ο Υιός ή: ό,τι γνωρίζει η Αγάπη Μου, το γνωρίζει και ο Νους Μου! Όμως για μια τέτοια αποδοχή των προσευχών σας δεν γνωρίζει απολύτως τίποτα ούτε η Αγάπη ούτε και ο Νους Μου!

Και όμως, συνηθίζετε να λέτε: “Αν εσύ άνθρωπε παρακαλέσεις το Θεό για κάτι, αυτό δεν σου χρησιμεύει απολύτως σε τίποτα, αλλά αν μας προσφέρεις μια θυσία και στη συνέχεια εμείς προσευχηθούμε για σένα, τότε η δική μας προσευχή θα σε βοηθήσει!” Λέτε ότι μόνον εμείς οι ιερείς μπορούμε να προσευχηθούμε με τέτοιο τρόπο, ώστε η προσευχή να είναι ωφέλιμη, ενώ στο λαό δεν επιτρέπεται παρά μόνο να προσφέρει θυσίες και έτσι καταθέτοντας αυτή την πλούσια προσφορά του, συμπροσεύχεται μαζί μας!

Και έτσι, με αυτό τον τρόπο απομυζάτε το λαό διπλάσια: κατά πρώτον, ζητάτε το ένα δέκατο από κάθε συγκομιδή και τα πρωτότοκα από τη γέννα του κάθε σπιτικού ζώου και για τους πρωτότοκους των ανθρώπων ζητάτε να σας δοθεί μια πλούσια εισφορά και κατά δεύτερον, ζητάτε από το λαό ακατάπαυστα ένα σωρό θυσίες, υποσχόμενοι ότι θα κάνετε, κάποιες πολύωρες προσευχές, τις οποίες ποτέ δεν πραγματοποιείτε!

Και αυτό, γιατί μέσα σας σκέφτεστε ως εξής: “είτε, εμείς προσευχηθούμε είτε δεν προσευχηθούμε, έτσι κι αλλιώς η προσευχή αυτή δεν πρόκειται να βοηθήσει αυτόν που έφερε την προσφορά σε τίποτα απολύτως. Αν υπάρχει κάτι το οποίο βοηθάει,

τότε αυτό είναι απλά και μόνο η προσφορά που μας έφερε, θέτοντας πάνω της όλες του τις ελπίδες!” Και έτσι, δεν κάνετε ούτε καν αυτό για το οποίο πληρωθήκατε!

Με τι θα μπορούσα λοιπόν να σας συγκρίνω! Είσαστε εντελώς αντίθετοι προς το Θεό και μοιάζετε με άγριους λύκους, οι οποίοι περιφέρονται φορώντας προβιές αρνιών, ώστε τα πρόβατα να μη δραπετεύουν στη θέα τους και αυτοί να μπορούν να τα θηρεύουν και να τα κατασπαράζουν χωρίς κανέναν κόπο! Όμως ακριβώς έτσι όπως είναι το έργο σας, έτσι θα είναι και ο μισθός που θα λάβετε, όταν κάποτε θα βρεθείτε στον κόσμο των ψυχών! Αυτό σας το λέω, και μπορείτε να βασισθείτε ότι η επαγγελία Μου αυτή δεν πρόκειται να μείνει ανεκπλήρωτη!»

26

Ο οργισμένος αντίλογος του αρχιερέα. Η προφητεία του μικρού Ιησού για την πρόσκληση προς τους ειδωλολάτρες να γίνουν παιδιά του Θεού στη θέση των Ιουδαίων, καθώς και για την καταστροφή της Ιερουσαλήμ και του Ναού. Η αλήθεια για το θάνατο του Ζαχαρία

Η ομιλία Μου αυτή είχε ως αποτέλεσμα να πυροδοτηθεί η οργή του *αρχιερέα*, ο οποίος είπε: «Μικρέ, ποιος σου έδωσε το δικαίωμα να απειλείς εμάς και το Ναό; Μήπως είμαστε εμείς αυτοί οι οποίοι πρόσθεσαν αυτές τις εντολές στο Μωσαϊκό νόμο και τις οποίες τώρα είμαστε υποχρεωμένοι να τηρούμε; Όσο σοφός κι αν ήταν κάποιος από τους προηγούμενούς σου λόγους, τόσο στερούνται σοφίας αυτά που λες τώρα! Δεν γνωρίζεις ότι το δέντρο δεν κόβεται με ένα και μοναδικό κτύπημα, όπως και ότι είναι μάταιο να αλλάξει κανείς κάτι το οποίο δεν είναι δυνατό να αλλάξει; Αν μπορείς, πήγαινε να αλλάξεις εσύ το λαό! Ο Ιουδαϊκός λαός αποτελεί ένα πολύ παλαιό δέντρο, το οποίο δεν μπορείς πια να το λυγίσεις όπως τον κορμό μιας νεαρής φουντουκιάς!

Πραγματικά, δεν αμφιβάλλουμε ότι σου έχει ανατεθεί από το Θεό να επιτελέσεις ένα ανώτερο έργο, αλλά γι' αυτό δεν χρειάζεται να καταπατήσεις τους παλαιούς θεσμούς, οι οποίοι προέρχονται από το Μωυσή -έστω κι αν έχουν εμπλουτιστεί με κάποιες μεταγενέστερες προσθήκες, τις οποίες απαιτούσαν οι συνθήκες της εκάστοτε εποχής- και παράλληλα να παρομοιάζεις εμάς τους διαχειριστές αυτών των θεσμών με άγριους λύκους οι οποίοι περιφέρονται μέσα σε προβιές προβάτων! Γιατί ποτέ δεν κατασπαράξαμε κανέναν μέχρι σήμερα. Όμως αν σωφρονίσαμε αυτούς που έδειχναν ασέβεια προς το Θεό και το Ναό, καθώς και αυτούς που μοιχεύανε, δεν κάναμε τίποτ' άλλο, παρά μόνον αυτό το οποίο μας πρόσταξε ο Μωυσής. Μπορείς και σ' αυτή την περίπτωση να μας κατηγορήσεις ότι ενεργήσαμε άδικα και ενάντια στους θεϊκούς θεσμούς;

Καλά θα ήταν, όταν μιλάς μαζί μας, να μετράς τα λόγια σου κάπως καλύτερα. Γιατί αν βρίσκεις κάτι το κακό είτε σε μας είτε στο Ναό, τότε πες το μας με καλές, παιδικές

κουβέντες, και εμείς θα δούμε τι μπορεί να γίνει με την υπόθεση! Ενώ με τις φοβέρες δεν πρόκειται να έχεις απολύτως καμία επιτυχία σε εμάς!»

Λέω *Εγώ*: «Με το είδος σας ποτέ κανείς δεν μπόρεσε να επιτύχει απολύτως τίποτα, είτε χρησιμοποιώντας τον ήπιο είτε το σκληρό λόγο. Γι' αυτό και εσείς θα παραμείνετε αυτό που είσαστε, μέχρι το τέλος του κόσμου! Και αυτός είναι ο λόγος που θα σας αφαιρεθεί η Χάρις και θα δοθεί στους ειδωλολάτρες!

Στρέψτε τα μάτια σας προς την κατεύθυνση της μεγάλης θάλασσας και προς αυτό το μέρος του κόσμου που ονομάζεται Ευρώπη! Το μέρος αυτό κατοικείται αποκλειστικά από ειδωλολάτρες και μόνο πολύ σπάνια θα ταξιδέψει σε εκείνα τα μέρη κάποιος Ιουδαίος. Εκεί είναι που θα μεταφυτευτεί ή Ουράνια Χάρις!

Μετά την πάροδο εβδομήντα χρόνων, θα ψάχνει κανείς για να βρει την Ιερουσαλήμ και το Ναό, και δεν θα μπορεί να βρει ούτε το σημείο που βρισκόταν η πόλη ούτε και το σημείο που ήταν ο Ναός' και έτσι κάποιος θα πούνε: «Τι σημασία έχει λοιπόν το σημείο στο οποίο έστεκε ο Ναός; Ας επιλέξουμε το επόμενο καταλληλότερο σημείο και ας κτίσουμε εκεί ένα Ναό του Σολομώντος κι ας τον φτιάξουμε έτσι όπως ήταν και ο παλαιότερος!»

Έτσι θα λένε και έτσι θα πράξουν! Αλλά μόλις θα αρχίσουν την οικοδόμησή του, από τα έγκατα της γης θα ξεπηδήσει μια δυνατή φωτιά, η οποία θα καταστρέψει τόσο τους κτίστες, όσο και τα υλικά.

Μετά από αλλεπάλληλες τέτοιες αποτυχημένες προσπάθειες, θα έλθουν δυνατά ειδωλολατρικά στρατεύματα από την κατεύθυνση της ανατολής και της μεσημβρίας τα οποία θα καταλάβουν το χώρο και θα τον ερημώσουν και εσείς θα σκορπιστείτε σ' ολόκληρη τη γη και θα σας κυνηγούν από το ένα άκρο της μέχρι το άλλο!!

Αυτή θα είναι η συνέπεια για το ότι αυθαίρετα απομακρυνθήκατε από τους παλαιούς θεϊκούς Νόμους, ανταλλάσσοντάς τους με τους δικούς σας υλιστικούς και ανθρώπινους θεσμούς, εκμεταλλευόμενοι το μεγάλο κέρδος που σας απέδωσε η εφαρμογή τους.

Δεν έχετε παρά να διαβάσετε την ιστορία του Ναού και των μυστικών συμβάντων του, και θα ανακαλύψετε ότι από την εποχή των προφητών ακόμη συνέβαιναν πράγματα για τα οποία οι τρίχες ενός σχετικά σωστά σκεπτόμενου ανθρώπου θα έπρεπε να σηκωθούν μέχρι τις υψηλότερες κορφές του Λιβάνου!

Μέχρι τώρα λιθοβολήθηκε ο κάθε προφήτης ή ιερέας ο οποίος έκανε μια σοβαρή προσπάθεια για να απομακρύνει από τον Οίκο του Ιεχωβά τις αποκρουστικές ανθρώπινες εντολές και να εισάγει ξανά τις καθαρά θεϊκές!

Πόσος καιρός έχει περάσει από τότε που ο αρχιερέας Ζαχαρίας στραγγαλίστηκε από τα ίδια σας τα χέρια, την ώρα που θυσίαζε στο Ναό με καθαρό τρόπο;

Ο λαός, ο οποίος αγαπούσε και σεβόταν το Ζαχαρία, όταν είδε στη θέση του να εμφανίζεται ένα νέος αρχιερέας, απαίτησε να μάθει από σας τι συνέβη με τον άνθρωπο του Θεού.

Τότε εξαπατήσατε το λαό θρασύτατα, λέγοντας του με υποκριτικά θεοσεβούμενο τρόπο, ότι ο Ζαχαρίας προσευχόταν **ΣΤΑ** άγια των αγίων του Ναού για ολόκληρο το λαό, όπου του εμφανίστηκε ξανά ο άγγελος του Κυρίου, του οποίου το πρόσωπο φώτιζε περισσότερο απ' ό,τι φωτίζει ο ήλιος το μεσημέρι.

Και ότι ο άγγελος είπε στον έκπληκτο άνθρωπο του Θεού “Πιστέ δούλε του Κυρίου! Εκπλήρωσες το γήινο σου έργο και μπροστά στα μάτια του Θεού βρέθηκες να είσαι δίκαιος! Γι’ αυτό και αυτήν τη στιγμή θα εγκαταλείψεις αυτήν τη γη και θα με ακολουθήσεις έτσι όπως είσαι, παίρνοντας μαζί σου το σώμα όπως και την ψυχή σου, έτσι όπως ο Ενώχ και ο Ηλίας,

και θα σε οδηγήσω μπροστά στον ουράνιο θρόνο του, όπου και σε περιμένει μια πλούσια ανταμοιβή!”

Πάνω σ’ αυτό ο Ζαχαρίας κοίταξε προς τον ουρανό με ένα ήδη μακάριο ουράνιο βλέμμα και στη στιγμή εξαφανίστηκε από το Ναό και από τη γη, μέσα στα χέρια του αγγέλου!

Στη συνέχεια βάλατε σ’ εκείνο το ψεύτικο σημείο μια λευκή πέτρα, με την επιγραφή: “Η ανάληψη του Ζαχαρία, του ανθρώπου του Θεού!” Και έτσι ξεπλύνετε τον εαυτό σας μπροστά στο λαό. Από τότε αποδίδετε μαζί του τιμές στον άνθρωπο του Θεού, ψέλνοντας του ψαλμούς, ενώ ως οι χειρότεροι εχθροί του, πέσατε πάνω του με εγκληματική μανία και τον στραγγαλίσατε ανάμεσα στο μεγάλο βωμό και τα άγια των αγίων, την ώρα που εκείνος προσευχόταν γονατιστός!

Την ίδια μοίρα που είχε ο Ζαχαρίας, την είχαν και πολλοί άλλοι προφήτες και πραγματικοί αρχιερείς κατά την τάξη του Ααρών! Μετά όμως, για τα μάτια του λαού, τους αναρτήσατε μεγαλοπρεπή μνημεία και τους τιμάτε μέχρι και σήμερα!

Πείτε Μου αν το πράγμα έχει διαφορετικά απ’ ό,τι σας το παρουσιάζω! Δεν απαντάτε, γιατί από το φόβο που σας έχει καταλάβει επειδή αποκάλυψα αυτό το πράγμα μπροστά σας, έχει παραλύσει η γλώσσα σας! Βέβαια, λόγω της κοινωνικής σας θέσης, νιώθετε σίγουροι απέναντι στον εγκόσμιο νόμο. Δυστυχώς ο εγκόσμιος νόμος δεν μπορεί να σας αγγίξει, γιατί εκτός από Μένα δεν υπάρχει κανένας μάρτυρας που θα κατέθετε εναντίον σας! Όμως Εγώ εναντίον σας δεν χρειάζομαι την εγκόσμια δικαιοσύνη και ούτε πρόκειται να απλώσω το χέρι Μου πάνω σας και να σας τιμωρήσω. Αλλά αν παραμείνετε σ’ αυτή σας τη διαστροφή, τότε θα σας συμβεί αυτό που σας προανήγγειλα! Με αυτά ολοκλήρωσα το λόγο Μου και τώρα μπορείτε να μιλήσετε εσείς και πάλι!»

Εδώ το πρόσωπο του *δικαστή* πήρε μια άσχημη έκφραση, ενώ είπε: «Αν το επιθυμείς, μπορώ να δικάσω με συνοπτική διαδικασία αυτούς τους μασκαρεμένους δούλους του Θεού, γιατί για μένα η δική Σου μαρτυρία είναι υπεραρκετή!»

Λέω *Εγώ*: «Άφησέ το, δεν χρειάζεται! Κοίτα, στη θέλησή Μου θα υπήρχε αρκετή δύναμη, για να τους καταστρέψω αυτοστιγμί. Όμως ούτε εσύ ούτε ο λαός και ούτε Εγώ θα κερδίζανε κάτι! Προς το παρόν είναι αρκετό ότι μέσα στο σκοτάδι της νύχτας τους ανάψαμε ένα μικρό φως. Το ξαφνικό ξημέρωμα θα τους έκανε ακόμη πιο τυφλούς απ' ό,τι είναι τώρα και μαζί μ' αυτούς και ολόκληρο τον ιουδαϊκό λαό. Και αυτό θα συνέβαινε αν θα τους καταδίκਾζες για τις υπέρογκες και χονδροειδέστατες αμαρτίες τους. Αυτοί εδώ θα μπλεχθούν μέσα στα ίδια τους τα δίχτυα, πράγμα που θα επιφέρει και την αυτοκαταστροφή τους.

Αλλά στους ανθρώπους της γης έχει τεθεί στα πάντα και κάποιο μέτρο, τόσο όσον αφορά το καλό όπως και για το κακό και το ίδιο ισχύει και για κάθε κοινωνική ομάδα ή και για κάθε λαό επίσης. Όταν το μέτρο αυτό πληρωθεί όσον αφορά το θεϊκό καλό, τότε, τόσο ο λαός αυτός όσο και η χώρα του, αρχίζουν να πλημμυρίζουν από ευλογία, ενώ αν ένας λαός γεμίσει από κακία, επισύρει πάνω του μια αυστηρή καταδίκη. Έτσι η διάρκεια του κακού ρόλου αυτού του λαού έχει λήξει και ο τόπος του μετατρέπεται σε έρημο, πράγμα που θα συμβεί και με αυτήν τη χώρα, σε μια όχι και τόσο μακρινή εποχή!

Όποιος μπορεί και επιθυμεί να κατανοήσει αυτό το θέμα, ας το κατανοήσει! Έχει πλησιάσει πλέον ο καιρός κατά τον οποίο στους κακούς ανθρώπους θα συμβεί ώστε από την ταρατσα των σπιτιών να τους φωνάζουν ποιου πνεύματος παιδιά είναι και οι άνθρωποι θα μπορούν να διαβάζουν τις πράξεις τους πάνω στο μέτωπό τους, στο οποίο και θα αντικαθρεπτίζονται! Γιατί από την ίδια σχολή από την οποία και *Εγώ* άντλησα τη γνώση Μου, από την ίδια σχολή θα αντλήσουν τότε και οι μαθητές της Αγάπης Μου, με αποτέλεσμα να γνωρίζουν αυτά που κι Εγώ γνωρίζω και να κάνουν αυτά που κι Εγώ κάνω! Όμως ακόμη δεν έχει έρθει εντελώς η ώρα γι' αυτό το πράγμα. Όταν θα έρθει όμως, θα το ακούσετε και έτσι θα μπορείτε να χαράξετε και τη δική σας πορεία.

Με αυτά ολοκλήρωσα όσα είχα να σας πω! Όποιος έχει να προσθέσει κάτι, ας μιλήσει τώρα, γιατί δεν θα παραμείνω μαζί σας παρά για ένα σύντομο χρονικό διάστημα ακόμη, καθώς αυτοί που νομίζουν ότι Με έχουν χάσει σε λίγο θα βρίσκονται στην Ιερουσαλήμ και θα έρθουν να Με βρουν σ' αυτόν το χώρο!»

Ο Ιωράμ αναγνωρίζει το μικρό Ιησού ως Μεσαία και τον παρακαλεί για τη συμβουλή του, όπως και για την εξήγηση του Ησαΐα 52, 14 και 53, 3.

Η εκτεταμένη απάντηση του Ιησού.

Λέει ο *Ιωράμ*: «Αγαπητέ νεαρέ, πραγματικά λυπούμαστε πάρα πολύ αν με κάποιο τρόπο Σε προσβάλαμε, και γι' αυτό σκέπτεσαι να αποχωρήσεις τόσο νωρίς! Άκουσέ με όμως αγαπητό και θεϊκό αγόρι μου! Γιατί αυτήν τη στιγμή θέλω να Σου πω δυο κουβέντες εντελώς ξεκάθαρα, πιστεύοντας ότι δεν θα με παρεξηγήσεις και ότι αν Σου ζητήσω τη συμβουλή Σου δεν θα μου την αρνηθείς!»

Λέω *Εγώ*: «Μίλα λοιπόν, αν και γνωρίζω τι είναι αυτό που θέλεις να πεις, όπως και ποια είναι η συμβουλή που σου χρειάζεται, ωστόσο εκφράσου δυνατά λόγω των υπολοίπων, γιατί αυτοί έχουν πολύ μεγαλύτερη ανάγκη να ακούσουν αυτά που θα πεις, απ' ό,τι εμείς οι δύο!»

Μετά απ' αυτό ο *Ιωράμ* πλησίασε πιο κοντά Μου και είπε: «Το ότι Εσύ είσαι ο υπεσχημένος του οποίου τον ερχομό αναμένουν όλοι οι Ιουδαίοι και μαζί μ' αυτούς και όλοι οι υπόλοιποι λαοί, γι' αυτό το πράγμα σε μένα κατέρρευσε πια και η παραμικρή αμφιβολία και αυτό που μου άνοιξε περισσότερο τα μάτια, ήταν η ακριβέστατη περιγραφή που έδωσες για τις κρυφές μηχανορραφίες που συμβαίνουν στο Ναό, από τα παλαιά χρόνια ακόμη!»

Γιατί τα πράγματα είναι όντως έτσι και δυστυχώς είναι έτσι για πολύ καιρό τώρα και γι' αυτό και ο αρκετά μεγάλος χώρος της Σαμάρειας αποσπάστηκε εντελώς από εμάς, ενώ και η Γαλιλαία είναι στα πρόθυρα να πράξει το ίδιο. Όσον αφορά το πνεύμα, αυτό είναι κάτι το οποίο έχει εκλείψει προ καιρού από το χώρο μας. Και μόνο μέσα

από μια πολιτική ανάγκης, καταφέρνουμε να διατηρήσουμε την ελάχιστη υπόληψη που χαίρει πλέον ο Ναός, σε κάποιο ύψος. Προσωπικά, ήμουν υποχρεωμένος να αποτελώ μέρος αυτής της μαύρης πειθαρχίας που επέβαλλε ο Ναός, γιατί αν και έβλεπα όλη αυτήν τη δυσάρεστη κατάσταση, σαν μεμονωμένος άνθρωπος δεν μπορούσα να αντιδράσω εναντίον της, καθώς η κάθε απόφαση εξαρτάται από τη συνάθροιση του μεγάλου συμβουλίου, το οποίο και λαμβάνει τις αποφάσεις του σύμφωνα με την πλειοψηφία. Σε περιπτώσεις όπως αυτή που ανέφερες προηγουμένως, εγώ με τη δική μου ψήφο δεν ήμουν ποτέ υπέρ, αλλά πάντοτε ενάντια, ωστόσο το πράγμα δεν βοήθησε ποτέ κανέναν υπόδικο.

Αυτήν τη στιγμή το βλέπω ξεκάθαρα, ότι με αυτό τον τρόπο ο Ναός δεν πρόκειται να κρατηθεί για περισσότερες από άλλες επτά δεκαετίες και όμως είναι πολύ κρίμα γι' αυτό το παλαιό και αξιοσέβαστο ίδρυμα, να πρέπει να καταστραφεί. Περισσότερο δε, τη στιγμή που τόσο οι Εσσαίοι όσο και οι Σαδδουκαίοι, αρχίζουν να μας υποσκελίζουν.

Και σ' αυτό το σημείο είναι που απαιτείται μια σοβαρή συμβουλή ως προς το τι θα μπορούσε να γίνει, ώστε να διατηρηθεί ο Ναός και για τις επόμενες εκατονταετηρίδες! Σε Σένα θεϊκό νεαρό μου φαίνεται να υπάρχει σε όλη της την πληρότητα όλη η απαιτούμενη σοφία, που κατά τη δική μου γνώμη θα μπορούσε να δώσει τη μόνη έγκυρη συμβουλή.

Και τελικά, αφού καθώς φαίνεται θα πρέπει να είσαι ο υπεσχημένος -πράγμα για το οποίο, όπως είπα, για εμένα δεν χωράει πια καμιά αμφιβολία- στην αναφορά που γίνεται για το Μεσσία υπάρχει ακόμη άλλο ένα σημείο που είναι αρκετά περίεργο και το οποίο προέρχεται από τον προφήτη Ησαΐα!

Στο 53ο κεφάλαιο, ο μεγαλειώδης Μεσσίας, ο οποίος και ταυτίζεται με τον Ιεχωβά, παρουσιάζεται με πολύ περίεργο τρόπο! Το κεφάλαιο αυτό αναφέρεται στην ανθρώπινη οντότητά Του, όπου είναι γραμμένο ότι πολλοί θα είναι εκείνοι που θα δυσανασχετούν μαζί Του, γιατί όπως αναφέρεται: “τόσον ήτο το πρόσωπον αυτού άδοξον παρά παντός ανθρώπου και το είδος αυτού παρά των υιών των ανθρώπων”. (Ησαΐας 52, 14).

Επίσης, συνεχίζοντας το κείμενο, αναφέρει: “Καταπεφρονημένος και απεριμμένος υπό των ανθρώπων, άνθρωπος θλίψεων και δόκιμος ασθένειας και ως άνθρωπος από του οποίου αποστρέφει τις το πρόσωπον, κατεφρονήθη και ως ουδέν ελογίσθημεν αυτόν!” (Ησαΐας κεφάλαιο 53, 3).

Βλέποντας λοιπόν την υγιέστατη μορφή Σου, η οποία μάλιστα είναι και ωραιότατη, και παρατηρώντας παράλληλα πόσο πολύ σεβασμό Σου δείχνουν οι άνθρωποι, φαίνεται να υπάρχει μια μεγάλη διάσταση ανάμεσα σ' αυτά και εκείνα που αναφέρει ο Ησαΐας! Ή τι είναι αυτό που εννοούσε ο προφήτης;»

Λέω *Εγώ*: «Αυτό θα είναι και το τελικό και αληθινότατο σημάδι, για το ότι Εγώ είμαι ο υπεσχημένος! Γιατί σε Μένα θα εκπληρωθούν, σχεδόν κατά γράμμα, όλα όσα αναφέρονται στο συγκεκριμένο κείμενο. Ωστόσο, αυτά που λέει ο προφήτης δεν σχετίζονται με το παρουσιαστικό του σώματός Μου, αλλά σ' αυτή την περίπτωση ο προφήτης εκφράζει με εικονικές αντιστοιχίες τον ολοκληρωτικά λανθασμένο τρόπο σκέψης των τωρινών ανθρώπων, στους οποίους η μορφή του δικού Μου τρόπου σκέψης θα φαίνεται σαν κάτι το αποκρουστικό και άσχημο, σαν μια μορφή που υποφέρει και είναι εντελώς παραμορφωμένη από τις πολλές αρρώστιες και τους πόνους.

Γι' αυτόν το λόγο οι πλούσιοι, όπως και οι επιφανείς αυτού του κόσμου, θα Με απεχθάνονται και θα Με αποφεύγουν με τον ίδιο τρόπο, όπως κανείς αποφεύγει ένα ψοφίμι. Και όταν θα έρθει ο καιρός που θα επιτραπεί από επάνω, θα Με καταδιώξουν έτσι όπως καταδιώκει κανείς έναν επικίνδυνο εγκληματία, όπως εμφανέστατα κάνατε και εσείς οι ίδιοι. Γιατί, αν σαν άνθρωπος δεν βρισκόμουν υπό ρωμαϊκή προστασία και αν είχε έρθει ήδη ο καιρός που θα επιτραπεί να επιτεθείτε στο σώμα Μου, είναι σίγουρο ότι δεν θα έφευγα ζωντανός από τα χέρια σας.

Αλλά έτσι όπως εσείς είσαστε κατά το μεγαλύτερο σας μέρος, έτσι και θα παραμείνετε, μέχρι που να σας βρει η μεγάλη αυτή καταδίκη, για την οποία προφήτευσε ο προφήτης Δανιήλ, τότε που στάθηκε μπροστά στον άγιο τόπο!

Όλα αυτά όμως θα μπορούσαν να εξελιχθούν και διαφορετικά, αν παραδεχόσασταν τη μεγάλη σας πλάνη, αναζητούσατε την εξιλέωση και μεταστρεφόσασταν ολοκληρωτικά! Αλλά με εσάς είναι πολύ απίθανο να συμβεί κάτι τέτοιο και γι' αυτό η συμβουλή που θέλετε να σας δώσω και την οποία σας έδωσα μόλις τώρα, θα παραμείνει εντελώς άκαρπη! Αυτό συμβαίνει γιατί νιώθετε πολύ μεγάλη αγάπη προς την υπόληψη και προς το γήινο σας πλούτο, και αυτό είναι που θα σας επιφέρει αυτή την καταδίκη που σας ανάφερα. Εγώ δεν πρόκειται ποτέ να σπάσω πάνω σας τη ράβδο της δικαιοσύνης -αν και θα μπορούσα να το κάνω λόγω της δύναμής Μου- την καταδίκη αυτή θα την προκαλέσετε εσείς οι ίδιοι, σαν συνέπεια της υλιστικής νοοτροπίας σας!

Όμως αυτό που εννοείς εσύ, είναι ότι θα μπορούσα απλά να σας δώσω μια καλή συμβουλή, όπου εσείς στη συνέχεια θα συνεδριάζατε μεταξύ σας για το πώς θα μπορούσατε να περάσετε αυτό το θέμα στο λαό, με ένα διακριτικό τρόπο. Βέβαια, είναι σίγουρο ότι γι' αυτό το θέμα θα συνεδριάζατε μεταξύ σας, αλλά σ' αυτή την περίπτωση θα επιστρατευόταν η εγκόσμια υπόληψη και η αγάπη σας για τα επίγεια αγαθά και θα σας έλεγαν: “Το πιο λογικό είναι να παραμείνουμε αυτό που είμαστε και να περιμένουμε για να δούμε αν τελικά θα συμβεί εκείνη η καταδίκη, γιατί ένας τόσο πολύ παλαιός και καθιερωμένος οργανισμός δεν είναι δυνατόν να

τρομοκρατηθεί από ένα μικρό Γαλιλαίο!” Και τότε, με την πλειοψηφία του συμβουλίου, θα απορριφθεί η πρότασή Μου και εσείς θα παραμείνετε αυτοί που είσαστε και στην ουσία θα χειροτερεύσετε!

Ξεφορτωθείτε όλον το χρυσό, το ασήμι και τους πολύτιμους λίθους σας μαζί με τις τεράστιες ποσότητες των μαργαριταριών σας. Πολλά από αυτά μπορείτε να τα μοιράσετε στους φτωχούς και το μεγαλύτερο τους μέρος μπορείτε να το δώσετε στον αυτοκράτορα, ο οποίος είναι ο μόνος που έχει το δικαίωμα να μαζεύει τους θησαυρούς της Γης, ώστε να τους χρησιμοποιήσει στην περίπτωση της ανάγκης. Ζήστε μόνο με αυτά που έχει καθορίσει για εσάς ο Μωϋσής, μετανοήστε για τα πολλά σας ανοσιουργήματα και εξιλεώστε τις μεγάλες σας αμαρτίες μέσα από τα έργα της πραγματικής αδελφικής αγάπης. Μην κρατάτε μυστικά από το λαό, αλλά αποφασίστε από δω και μπρος να είσαστε αληθινοί, δίκαιοι και πιστοί σε όλα τα λόγια και τις πράξεις σας και παράλληλα να μην είσαστε σκληροτράχηλοι απέναντι στους πνευματικά αφυπνισμένους ανθρώπους. Και έτσι, η καταστροφή που σας ανέφερα θα αποφευχθεί και ο Ναός θα παραμείνει μέχρι το τέλος του κόσμου!

Γιατί ο Κύριος ο Θεός, δεν προορίζει τους ανθρώπους, για να γίνουν εκτελεστικές μηχανές της Παντοδυναμίας Του, αλλά εντελώς ελεύθερα, αυτενεργά και αυτοτελή παιδιά Του! Σε τίποτα δεν Του χρειάζονται οι θυσίες και οι προσευχές σας, αλλά αυτό που επιθυμεί είναι να Τον αναγνωρίσετε μέσα από τις καρδιές σας, να Τον αγαπάτε πάνω απ’ όλα και να αγαπάτε το φτωχό σας πλησίον ως αδελφό σας. Κάνετε προς τους αδελφούς σας όλα εκείνα που και εσείς λογικά θα θέλατε και εκείνοι να κάνουν για εσάς, και θα ξανακερδίσετε το Έλεος του Θεού και θα Του είσαστε ευχάριστοι, όπως είναι ευχάριστα για μια καλή μητέρα τα πιο αγαπημένα της παιδιά. Έτσι και ο Θεός θα σας προστατεύει, όπως μια λέαινα προστατεύει τα μωρά της, και θα φροντίζει για εσάς, όπως η κλώσα για τα κλωσόπουλά της!

Θα μπορούσατε να εφαρμόσετε αυτό το πράγμα; Μα και βέβαια θα μπορούσατε να το εφαρμόσετε, αν θα είχατε την επιθυμία να το κάνετε. Αλλά αυτό ακριβώς είναι που σας λείπει και αυτό είναι που σας έλειπε πάντα. Γι’ αυτό και Εγώ ο Ίδιος και όπως πριν από Μένα όλοι οι προφήτες και οι ενορατικοί, κατέληξα να έχω κηρύξει μπροστά σε κουφά αυτιά και σε κουφές καρδιές!»

Η χλευαστική ερώτηση του αρχιερέα. Η αντίκρουσή της από το μικρό Ιησού. Η παράκληση του Βαρνάβα για την εξήγηση των στίχων 4-9 από το 54ο κεφάλαιο του Ησαΐα και η ερμηνεία τους από τον Κύριο.

Πάνω σ’ αυτό θέλησε να μιλήσει και ο αρχιερέας, ο οποίος είπε: «Για πες μου λοιπόν νεαρέ ημίθεε και ημιάνθρωπε από τη Γαλιλαία, δηλαδή πού θα πας, ώστε να μην μπορέσουμε να σε ξαναδούμε; Γιατί εγώ έχω τη γνώμη αφού είσαι από τη Ναζαρέτ

και μάλιστα γιος του γνωστού μου μαραγκού Ιωσήφ και της γυναίκας του της Μαρίας και από τη στιγμή που είτε εγώ είτε και κάποιος άλλος από εμάς επισκέπτεται δύο έως τρεις φορές το χρόνο τα μέρη της Γαλιλαίας, τότε δεν θα ήταν και τόσο δύσκολο να σε συναντήσει, από τη στιγμή μάλιστα που είσαι μια ιδιαίτερα διάσημη προσωπικότητα και να συζητήσει μαζί σου για την περαιτέρω αναδιοργάνωση του Ναού!»

Λέω *Εγώ*: «Αν αυτός ο κοροϊδευτικός σου λόγος είχε προέλθει από την καρδιά σου, τότε θα σου έδινα και μια απάντηση· αλλά έτσι δεν αξίζεις καμία άλλη απάντηση εκτός από αυτήν που μόλις έλαβες!

Θα μπορούσες να έρθεις στη Ναζαρέτ μία ή και χίλιες φορές, αλλά δεν πρόκειται ούτε να Με δεις και ακόμη λιγότερο να Μου μιλήσεις ποτέ ξανά. Γιατί το πότε θα έρθεις εσύ, αυτό Εγώ θα το γνωρίζω προ πολλού. Αλλά το προς τα πού θα έχω πάει εν τω μεταξύ Εγώ, αυτό δεν θα μπορέσεις να το μάθεις ούτε εσύ, ούτε και κανένας άλλος από τους ανθρώπους σου στο Ναό!

Σε διαβεβαιώνω δε ότι είναι πάρα πολύ δύσκολο να ψάξεις και να βρεις Αυτόν που είναι παντογνώστης! Όταν θα έρθει ο καιρός που αυτό θα επιτραπεί από το Πνεύμα που βρίσκεται μέσα Μου, τότε βέβαια θα Με βρείτε ξανά! Εκτός και αν όλοι εσείς ακολουθήσετε τη συμβουλή Μου· τότε χωρίς καθυστέρηση, θα έρθω να σας βρω Εγώ ο Ίδιος, αλλά αν δεν συμβεί αυτό, τότε θα γίνει έτσι όπως σας είπα ήδη!»

Μετά από αυτή την απάντησή Μου, ο αρχιερέας δεν είπε τίποτα άλλο, γιατί είχε θυμώσει, επειδή αν και αντιπρόσωπος του μεγάλου αρχιερέα που ήταν, δεν του έδειχνα απολύτως κανένα σεβασμό. Τους υπόλοιπους όμως δεν τους δυσαρέστησε, γιατί ο αρχιερέας τους καταδυνάστευε σαν τύραννος.

Σε αυτήν τη φάση Με πλησίασε ξανά ο *Βαρνάβας* λέγοντας: «Σοφότατέ μου νεαρέ, σε παρακαλώ, πες μου πώς εννοείς εσύ τους στίχους του 54ου κεφαλαίου από τον Ησαΐα; Οι στίχοι αυτοί φαίνεται να εκφράζουν προς τη Σιών μια παρηγοριά και λένε:

“Μη φοβού, διότι δεν θέλεις καταισχυνθή, μηδέ εντρέπου, διότι δεν θέλεις αισχυνθή, διότι θέλεις λησμονήσει την αισχύνην της νεότητός σου και δεν θέλεις ενθυμηθή πλέον το όνειδος της χηρείας σου.

Διότι ο ανήρ σου είναι ο Ποιητής σου, το όνομα αυτού είναι Ο Κύριος των δυνάμεων και ο Λυτρωτής σου είναι ο Άγιος του Ισραήλ, αυτός θέλει ονομασθή, ο Θεός πάσης της γης.

Διότι ο Κύριος σε εκάλεσεν ως γυναίκα εγκαταλελειμμένην και τεθλιμμένην το πνεύμα και γυναίκα νεότητος αποβεβλημένην, λέγει ο Θεός σου.

Σε εγκατέλιπον διά ολίγον καιρόν, πλην με έλεος μέγα θέλω σε περισυνάξει.

Εν θυμώ μικρώ έκρυψα το πρόσωπόν μου από σου διά μίαν στιγμήν, με έλεος όμως αιώνιον θέλω σε ελεήσει, λέγει Κύριος ο Λυτρωτής σου. Διότι τούτο είναι εις εμέ ως τα ύδατα του Νώε, επειδή, καθώς ώμοσα ότι τα ύδατα του Νώε δεν θέλουσιν επέλθει πλέον επί την γην, ούτως ώμοσα ότι δεν θέλω θυμωθή πλέον κατά σου ουδέ σε ελέγξει.”

Κοίτα, αυτοί οι βαρυσήμαντοι στοίχοι του Ησαΐα, παρ’ όλο σου τον απειλητικό λόγο προς την Ιερουσαλήμ και το Ναό, μου φαίνεται ότι ακούγονται αρκετά ευνοϊκοί και ανακουφιστικοί! Αν θα μπορούσες να μας αποδείξεις ότι και αυτοί οι στίχοι σχετίζονται με σένα, τότε κι εμείς θα πιστέψουμε ολοκληρωτικά και σοβαρά ότι εσύ είσαι ο υπεσχημένος Μεσσίας και ολόκληρος ο Ναός θα κατεδαφιστεί και στη θέση του θα κτιστεί για όλες τις εποχές ένας νέος ναός, πάνω στο καθαρό βουνό του Λιβάνου!»

Λέω Εγώ: «Αυτά που έχουν γραφτεί για Εμένα και αφορούν τα γεγονότα μέχρι κι αυτήν τη χρονική στιγμή, ήταν εύκολο να σας τα κάνω κατανοητά. Όμως όσον αφορά Εμένα και την από δω και μπρος δράση Μου, αυτό θα είναι πολύ δύσκολο και μάλλον αδύνατο να σας γίνει κατανοητό!

Γιατί εκείνη η «παρθένος» που δεν έπρεπε να φοβάται ότι μπορεί να καταισχυνθεί και ούτε να ντρέπεται ότι μπορεί να ατιμασθεί και η οποία δεν θα πρέπει να σκέπτεται την ντροπή της παρθενίας και να ξεχάσει το όνειδος της χηρείας, δεν είναι η Ιερουσαλήμ και ο Ναός της, γιατί πραγματικά, οι εικονικές αντιστοιχίες των όρων «παρθένος» και «χήρα» δεν ταιριάζουν πάνω της εδώ και πολύ καιρό!

Η «παρθένος» για την οποία γίνεται στη συγκεκριμένη περίπτωση λόγος, θα δημιουργηθεί από Εμένα μελλοντικά και είναι η νέα ουράνια Διδασκαλία Μου προς τους ανθρώπους, η οποία ονομάζεται «παρθένος» γιατί προηγουμένως δεν την έχει καταχραστεί κάποιο ιδιοτελές και θρασύτατα εκπορνευόμενο ιερατείο, για να πετύχει τους προσωπικούς και ποταπούς εγκόσμιους σκοπούς του.

Αλλά αυτή η μελλοντική Μου Διδασκαλία θα ονομασθεί για ένα μικρό διάστημα χήρα, γιατί η οργή και η εκδικητικότητά σας θα της στερήσει για λίγο καιρό Εμένα, αλλά μόνο κατόπιν της άδειας Αυτού που είναι μέσα Μου και όχι έξω από Μένα. Εκείνης της παρθένου και χήρας ο άνδρας όμως θα είμαι Εγώ ο Ίδιος, γιατί Εγώ είμαι Αυτός που θα την δημιουργήσει! Αλλά το ποιος είναι ο Άνδρας που έφτιαξε την παρθένο και χήρα αυτή, αυτό μπορείτε να το διαβάσετε στο λόγο του προφήτη, όπως και στις υποσχέσεις που δίνονται σ’ εκείνη, γιατί Εγώ είμαι ο Άνδρας και οι υποσχέσεις αφορούν μόνο εκείνη τη μυστηριώδη παρθένο,

Πολύ αργότερα θα έρθουν και καιροί όπως τους περιέγραψε ο προφήτης Δανιήλ, κατά τους οποίους θα γίνει μεγάλη κατάχρηση και με αυτή την καθαρή Διδασκαλία, αλλά σε καμία περίπτωση η κατάχρηση αυτή δεν θα γίνει με την ίδια την παρθένο, αλλά με τα παιδιά, όπως και με τις κόρες των παιδιών της παρθένου και της μυωπικής εκείνης χήρας. Είναι δε ευνόητο, ότι όλοι αυτοί οι απόγονοί της δεν πρόκειται να γίνουν αποδέκτες της υπόσχεσης που ισχύει για την ίδια, αλλά η υπόσχεσή Μου θα εκπληρωθεί μόνο στην ίδια την “παρθένο” καθώς και στα πολλά αγνά παιδιά της!

Έτσι λοιπόν θα συμβεί μ’ αυτή την υπόθεση και όχι διαφορετικά! Γιατί με εσάς και το Ναό σας δεν πρόκειται πια να έχω απολύτως τίποτε το κοινό. Και ναι μεν ήρθα σε σας για να σας σώσω, αλλά εσείς ούτε Με αναγνωρίσατε και ούτε Με δεχθήκατε. Αργότερα βέβαια, όταν θα αρχίσει να σας στενεύει το παπούτσι της κακίας σας, θα στραφείτε σε Μένα, αλλά τότε πια δεν θα σας αναγνωρίζω και ούτε και θα σας δεχθώ! Καταλάβετε όλα αυτά που σας είπα;»

Λέει ο *Βαρνάβας*: «Πραγματικά, για να σε αντέξει κανείς με καλή διάθεση, χρειάζεται πάρα πολύ υπομονή, γιατί καθώς προχωράς γίνεσαι όλο και πιο ερμητικός και μάλλον και πιο ωμός. Αλλά όπως και να έχει το πράγμα, εμείς θα προτιμήσουμε να περιμένουμε λιγάκι! Η υπόθεσή σου εξακολουθεί σε μένα να φαντάζει όπως και ένας κεραυνός, ο οποίος κατά τη δημιουργία του εκπέμπει ένα πολύ δυνατό φως και με τη βροντή που τον ακολουθεί αναγκάζει και τη Γη ακόμη να σειέται. Αλλά πολύ σύντομα παρέρχεται και μετά το πέρασμά του, επικρατεί πολύ μεγαλύτερο σκοτάδι απ’ αυτό που υπήρχε πριν!

Ξέρεις κάτι; Κατά τον τρόπο σου αποτελείς αναντίρρητα ένα δίχως προηγούμενο φαινόμενο και παρόλο σου το πείσμα, θα πρέπει να σου πω ότι μας ήσουν πάρα πολύ ευχάριστος! Πραγματικά, τα ταλέντα σου αυτά θα μπορούσαν να έχουν μεγάλη χρησιμότητα, αλλά θα έπρεπε να ανατραφείς με μια εντελώς διαφορετική και πιο ελεύθερη παιδεία, και παράλληλα θα έπρεπε να συγκεράσεις τις πραγματικά μεγαλειώδεις και πρωτάκουστες ιδιότητές σου και με λίγη ανθρωπιά. Και έτσι θα μπορούσες αργότερα να γίνεις ένας άνθρωπος, που στον κόσμο σίγουρα δεν θα έχει υπάρξει δεύτερος! Αλλά μ’ αυτόν το μονίμως απότομο τρόπο σου, δεν πρόκειται να αποκτήσεις και πολλούς φίλους ανάμεσα στους ανθρώπους αυτού του κόσμου! Έστω αν αναπτύξεις την παράξενη δύναμη που ασκείς πάνω στη φύση ακόμη περισσότερο και αν γι’ αυτό δεν έχεις να φοβηθείς κανένα είδος εχθρού, και πάλι, ο καθένας που θα σε γνωρίζει θα σε φοβάται. Αλλά, δεν θα υπάρχει κανείς που να σε αγαπά και να σε σέβεται. Εμένα όμως μου είναι προτιμότερο να αγαπιέμαι από τους άλλους, παρά να τους εμπνέω το φόβο! Ποιά είναι η δική σου γνώμη ή γνώμη κάποιου άλλου πάνω σ’ αυτό το θέμα;»

Λέω *Εγώ*: «Ω, βέβαια, πάνω σ' αυτό θα μπορούσες μάλιστα να έχεις πολύ δίκιο, αν όλοι οι άνθρωποι ήταν αγνοί και καλοί! Όμως, επειδή πάνω στη Γη ζουν πολλά διαφορετικά είδη ανθρώπων, από τους οποίους άλλοι είναι καλοί και άλλοι κακοί, γι' αυτό και για έναν ειλικρινή και δίκαιο άνθρωπο, το να εμφανίζεται έτσι ώστε να αγαπιέται όμοια απ' όλους, θα ήταν μια πραγματικά πολύ δύσκολη υπόθεση! Σ' αυτή την περίπτωση θα έπρεπε κανείς να είναι κακός με τους κακούς και καλός με τους καλούς και αυτό όπως καταλαβαίνεις θα ήταν τόσο αδύνατο να γίνει, όσο αδύνατο θα ήταν να υπάρξει ένα φως το οποίο θα εξέπεμπε τη μέγιστη δυνατή φωτεινότητα και ταυτόχρονα, θα αποτελούσε στο ίδιο σημείο και το πιο πυκνό σκοτάδι!

Ωστόσο μπορείς να είσαι σίγουρος ότι: Οι πραγματικοί φίλοι της αιώνιας και αμετάβλητης αλήθειας που προέρχεται από το Θεό, εκείνοι θα Με αγαπήσουν σίγουρα και μάλιστα με όλη την καρδιά τους. Αλλά άνθρωποι οι οποίοι καταπατούν τους θεϊκούς νόμους και τις θεϊκές αλήθειες σαν να μην υπήρχε Θεός, αυτοί ας Με φοβούνται! Γιατί αυτό το είδος ανθρώπων και υλιστικών απαρνητών του Θεού, θα γνωρίσουν ότι Εγώ δεν κάνω αστεία και ότι ανταποδίδω στον καθένα σύμφωνα με τα έργα του, γιατί μόνον Εγώ διαθέτω την αιωνίως πληρέστερη εξουσία γι' αυτόν το σκοπό.»

Λέει χαμογελώντας ο *Βαρνάβας*: «Αγόρι μου, τι είναι αυτά που λες για την “αιωνιότητα”, τη στιγμή που δεν είσαι ούτε καν δώδεκα χρονών; Προς τα πού σε παρασέρνει ο μεσσιανικός σου ζήλος; Καλύτερα να μείνεις στη φυσικότητα και εμείς θα σε ακούμε με μεγάλη ευχαρίστηση!»

Λέω *Εγώ*: «Κοίτα· έχεις αρχίσει να Μου γίνεσαι δυσάρεστος! Μήπως μ' αυτά που λέω εννοώ αυτό το σώμα, το οποίο και βέβαια δεν μετρά παρά μόνο δώδεκα χρόνια πάνω σ' αυτήν τη Γη; Χθες, δεν σας έδωσα μια εκτεταμένη εξήγηση για την αιωνιότητα αυτού του Πνεύματος που είναι μέσα Μου και το οποίο δρα μέσα από Εμένα; Οπότε τι Με κατηγορείς για την υπερβαίνουσα τα όρια μεσσιανική μανία Μου; Κοίτα πρώτα να καταλάβεις κάποια πράγματα και μετά δες αν μπορείς να μιλήσεις μαζί Μου και μάλιστα για πράγματα τα οποία στη διάνοιά σου είναι πολύ πιο άγνωστα και απομακρυσμένα, απ' ό,τι είναι ο πιο απομακρυσμένος πόλος της Γης!»

Η ερώτηση του Νικόδημου για τους πόλους της Γης.

Η απάντηση του μικρού Ιησού. Η σύναψη φιλικής σχέσης ανάμεσα στο Νικόδημο και τον Ιησού.

Πάνω σ' αυτό σηκώθηκε ένας άλλος πρεσβύτερος και είπε: «Για πες μου τί γνωρίζεις εσύ για κάποιο πόλο της Γης, ο οποίος είναι ο πιο απομακρυσμένος και για το οποίο θέμα άκουσα κάποτε να μιλά κάποιος πολυταξιδεμένος Έλληνας;»

Λέω *Εγώ*: «Εγώ δεν γνωρίζω απλά και μόνο τους πόλους της Γης, αλλά και όλους τους αιώνια μακρινούς πόλους όλων των ουρανών του Θεού! Αλλά για να σου δώσω έστω μια μικρή ιδέα πάνω σ' αυτό το θέμα, θα έπρεπε να σε διδάσκω για τουλάχιστον χίλια χρόνια! Αυτό λοιπόν δεν μπορεί να γίνει, γι' αυτό και θα σου πω κάτι άλλο:

Αυτοί οι οποίοι κάποτε θα αποδεχθούν τη Διδασκαλία Μου, σ' αυτούς θα δώσω και το Πνεύμα Μου, το οποίο θα τους μεταμορφώσει σε πραγματικά παιδιά του Θεού και θα τους καθοδηγήσει σε κάθε αλήθεια και σοφία και πραγματικά, ολόκληρη η αιωνιότητα, τόσο από φυσική όπωσ και από πνευματική άποψη, δεν θα περιέχει απολύτως τίποτα που θα τους είναι άγνωστο!

Αν τυχόν γίνεις μαθητής της Διδασκαλίας Μου, τότε κι εσύ θα πάρεις το μερίδιό σου από τα δώρα του Πνεύματος του Θεού και έτσι θα μπορέσεις να γνωρίσεις τους πόλους της Γης πολύ καλύτερα, απ' ό,τι τους γνωρίζεις σήμερα!»

Σε αυτή την απάντησή Μου, αυτός που την έθεσε έμεινε με ανοιχτό το στόμα, σημειώνοντάς την ταυτόχρονα πολύ βαθιά μέσα του, γιατί ακόμη δεν ήταν μεγάλης ηλικίας, αλλά παρ' όλα αυτά ήταν ένας από τους σοφότερους ανάμεσα στους πρεσβύτερους. Τον τίτλο “πρεσβύτερος” τον αποκτούσε πολλές φορές και ένας πολύ νεαρός άνθρωπος, αν διέθετε τον απαιτούμενο πλούτο, δηλαδή σε χρυσό, καθώς και την αντίστοιχη εξυπνάδα! Και αυτά τα στοιχεία δεν έλειπαν από αυτόν που Μου έθεσε αυτή την ερώτηση. Το όνομά του ήταν Νικόδημος, ο οποίος αργότερα, τον καιρό της Διδασκαλίας Μου, την ακολούθησε στα σοβαρά και έγινε μυστικά μαθητής Μου, πράγμα που βέβαια είναι ήδη γνωστό.

Αυτός ο *πρεσβύτερος*, παρακολουθώντας με μεγάλη προσοχή, είχε καταγράψει στην καρδιά του όλες Μου τις ομιλίες, βαθύτερα απ' ό,τι οι υπόλοιποι. Έτσι μετά από αυτό σηκώθηκε από τη θέση του, ήρθε κοντά Μου και αφού Μου έσφιξε τα χέρια με μεγάλη φιλικότητα, Μου είπε στα κρυφά: «Αγαπητέ και ωραιότατε θαυματουργέ νεαρέ! Αν ποτέ ξαναβρεθείς στην Ιερουσαλήμ, θέλω να με επισκεφτείς προσωπικά” εμείς οι δύο θα συμφωνήσουμε με μεγάλη ευκολία! Και αν οι γονείς σου χρειαστούν οτιδήποτε, τότε ας έρθουν να με βρουν προσωπικά! Το όνομά μου είναι Νικόδημος.»

Και *Εγώ* του έσφιξα το χέρι με την ίδια φιλικότητα, λέγοντάς του: «Αν κάποτε έρθεις στη Ναζαρέτ, τότε απ' όλους σου τους συναδέλφους, θα είσαι ο μοναδικός που θα μπορέσει να Με συναντήσει. Κι αν ποτέ σου λείψει τίποτα, έλα να Με επισκεφτείς και θα σε βοηθήσω σε οτιδήποτε μπορεί ποτέ να σου χρειασθεί! Εκτός αυτού όμως, δέχομαι την καλή σου θέληση σαν να ήταν το ίδιο το έργο.

Αλλά επειδή ταυτόχρονα είσαι και ο μόνιμος επικεφαλής όλων των κατοίκων της Ιερουσαλήμ, να προσέχεις ώστε από την πλευρά του ιδιαίτερα αρχομανή μεγάλου αρχιερέα, ο οποίος δεν θέλησε να έρθει να Με δει, να μην ασκηθούν προς το λαό, τόσο εντός, όπως και εκτός του Ναού, κάποιες υπερβολικές πιέσεις, ώστε κι Εγώ να μην είμαι αναγκασμένος να αφήσω την καταδίκη να απλωθεί πάνω από αυτή την πόλη πριν από την ώρα της. Να Με θυμάσαι· το όνομά Μου είναι Ιησούς Εμμανουήλ και το Πνεύμα Μου ονομάζεται Ιεχωβά Σαβαώθ! Και τώρα γνωρίζεις πού βρίσκεσαι! Έχε Μου εμπιστοσύνη και κτίσε πάνω Μου, και έτσι δεν θα γνωρίσεις το θάνατο!»

Μόλις ο Νικόδημος άκουσε αυτά τα λόγια από Μένα, η ψυχή του στα κρυφά πλημμύρισε από αγαλλίαση, αλλά δεν άφησε τους συναδέλφους του να αντιληφθούν απολύτως τίποτα.

Η συνέχεια στο βιβλίο...

ΕΠΙΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΥΠΗΡΕΤΗ ΓΙΑΚΟΜΠ ΛΟΡΜΓΙΕΡ

Πρώτα απ' όλα Σ' ευχαριστώ, Κύριε, γι' αυτή την έξοχη και πρωτόγνωρη μετάδοση από το έλεος Σου, για την οποία δεν αξίζουμε, ούτε ολόκληρος ο κόσμος και ακόμη λιγότερο εγώ. Αλλά μια που μας έδωσες αυτή την τεράστια χάρη, δώσε μας, Κύριε, και την ευλογία Σου, ώστε να έχουμε αληθινή πίστη και να Σ' αγαπάμε με όλη μας την καρδιά. Συγχώρησε τις πολύπλευρες αδυναμίες μας, δυνάμωσε την αγάπη μας, τόσο για Σένα όσο και για τ' αδέρφια μας, και επίτρεψέ μας ν' ανακουφίζουμε τις καρδιές όσων υποφέρουν και θλίβονται. Και μην πάψεις Κύριε να σκέφτεσαι το φτωχό υπηρέτη Σου με τη μεγάλη Σου αγάπη. Σ' ευχαριστώ για όλες τις ευεργεσίες που μου έδειξες χωρίς να τ' αξίζω. Και Σε παρακαλώ, άσε. με να ευλογώ μαζί με Σένα όλους τους φτωχούς και τους καταπιεσμένους, καθώς και όλους τους αληθινούς Σου φίλους. Δική Σου ας είναι αιώνια όλη η τιμή και η αγάπη μας και να γίνεται πάντα μόνο το άγιο θέλημά Σου!